

Til § 456 o

I *stk. 1* foreslås det, at anke skal kunne ske ved meddelelse til byretten, herunder mundtligt til retsbogen, samt at byretten indsender meddelelsen til landsretten sammen med sagens akter.

En tilsvarende bestemmelse findes for så vidt angår værgemålsager i § 466, stk. 2

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 456 q, stk. 1.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til den gældende § 456 q, stk. 3.

*Til § 2**Lov om forældremyndighed og samvær**Til nr. 1*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, hvorefter forældrene automatisk får fælles forældremyndighed, hvis de i forbindelse med registrering eller anerkendelse af faderskabet afgiver erklæring om, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

Til nr. 2

Efter § 2, stk. 1, § 14, stk. 1 og 3, og § 19, jf. § 14, stk. 1 og 3, i forslaget til børnelov kan ugifte par afgive en erklæring om, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

Betydningen heraf er, at manden kan registreres som far til barnet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en sådan erklæring tillige indebærer, at forældrene har fælles forældremyndighed. Der skal i så fald ikke indgås særlig aftale herom efter lovens § 6.

Lever forældrene ikke sammen, eller ophæves samlivet senere, kan hver af forældrene kræve den fælles forældremyndighed ophævet efter lovens § 8.

Rejses der efter afgivelse af den nævnte erklæring faderskabssag, og ender denne sag med, at den registrerede mand ikke er far til barnet, bortfalder den fælles forældremyndighed. Det forhold, at der rejses faderskabssag, indebærer derimod ikke i sig selv ændringer i faderskabs- eller forældremyndigheds-spørgsmålet.

Afgives der ikke erklæring efter *stk. 1*, har den ugifte mor som efter gældende ret forældremyndigheden alene, medmindre forældrene aftaler fælles forældremyndighed efter lovens § 6. Dette følger af *stk. 2*, der svarer til den gældende lovs § 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 7, stk. 1, skal der ved separation eller skilsmisse altid tages stilling til spørgsmålet om forældremyndighed, medmindre der tidligere er truffet afgørelse eller aftale herom. Forældrene kan dog efter § 7, stk. 2, aftale, at de fortsat skal have fælles forældremyndighed.

Det foreslås, at § 7 ophæves.

Dette indebærer, at den fælles forældremyndighed fortsætter efter en separation eller skilsmisse, medmindre en af forældrene kræver den ophævet efter § 8. Efter denne bestemmelse kan hver af forældrene kræve den fælles forældremyndighed ophævet ved samlivsophævelse.

Hvis den fælles forældremyndighed skal ophøre, gælder § 9. Efter denne bestemmelse kan forældrene med statsamtets godkendelse aftale, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene. Er forældrene uenige, eller nægter statsamtet at godkende deres aftale, afgør retten, hvem af forældrene der skal have forældremyndigheden alene.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Til nr. 4

Det foreslås udtrykkeligt fastsat, at der i sager om forældremyndighed og samvær også skal afholdes samtale med børn under 12 år, hvis barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det. Samtale vil ligesom det gælder for børn over 12 år - kunne undlades, hvis det må antages at være til skade for barnet eller uden nogen betydning for sagen.

Bestemmelsen gælder både for statsamtene og domstolene.

Om der skal finde samtale sted, må som efter gældende praksis i bl.a. statsamtene afhænge af en konkret vurdering i hver enkelt sag. Der må således anlægges en vurdering af det pågældende barns modenhed og af, om sagens omstændigheder i øvrigt tilsiger, at der holdes samtale med barnet, jf. herved bl.a. Skar-rildhus-beretningen 1998, side 81 ff.

I forbindelse med vurderingen af barnets modenhed må det bl.a. tillægges betydning, hvad den pågældende sag drejer sig om. Et barn vil således som udgangspunkt i en yngre alder kunne udtale sig om helt konkrete spørgsmål af mindre indgribende betydning (som f.eks. tidspunktet for afhentning m.v. i forbindelse med samvær), mens barnet normalt skal være ældre for at kunne udtale sig om spørgsmål af mere vidtrækkende karakter (som f.eks. ophævelse af samvær eller hvem af forældrene der skal have forældremyndigheden).